

Scénář rozhlasové reportáže – Božena Pačandová

„Dnes je 22. 3. 2019 a nacházíme se v Poděbradech u paní Boženy Pačandové, prarabky našeho spolužáka a jdeme natočit rozhovor do projektu Paměť národa.“

Božena Pačandová se narodila na Podkarpatské Rusi v rodině československého četníka a své rané dětství prožila v obci Slatinské doly. Po roce 38 musela kvůli Mnichovské dohodě svůj domov opustit.

"A byli jsme tam do 39. roku a tatínek potom musel utíkat, protože zabírali Maďari tu Podkarpatskou Rus. Tak četníci museli utíkat před nima a my jsme potom jako děti s maminkama všech těch četníků i ty ženy jsme museli utíkat, odjíždět pryč v tom devětatřicátým roce. Pamatuju si úplně, já zavřu oči a vidím, jaký to tam bylo."

Po dobu války bydlela paní Pačandová v jihočeské obci Strmilov, kde v srpnu 1944 zažila leteckou bitvu.

„To vám řeknu, že bylo děsivé. Já jsem úplně řvala jak blázen, protože tam bylo blízko nádraží a jak vozili ty cisterny, tak oni do nich Rusáci stříleli. A sešli se tam s Američanama. A teď já jsem viděla, jak ty letadla německý i ty americký padaly dolů, hořely, kusy z toho padaly a to letadlo se řítilo dolů.“

Když spadlo německé letadlo u Božetína nedaleko Strmilova, šla se s rodiči dokonce podívat přímo na místo pádu.

„A my jsme došli na to pole, kde to ještě hořelo. Tam byly ruce, nohy, hlavy, na takovýhle hromadě to sebrali, ty se škvařily, to hořelo. Prstény na rukách, Němci, esesáci to byli nějaký nebo co. Takže to jsem tam zažila.“

Nakonec jsme se paní Pačanové zeptali, co by přála naší generaci.

"Aby byla vždycky šťastná, veselá, aby nezažila nikdy to, co jsme zažili my.“